

Forsorg — men de Ikkespedalske, hvem er vel det? Det er Hoben, der skydes tilside, *dem* gælder Opmærksomheden ikke. Om disse øvrige er blot at bemærke, at de hører *ikke* til i Specialisternes Asyl.

Det ser dog saa fattigt ud med disse Spedalske! Det synes en Hjælp for Island, som raaber skyndsomst om mer Hjælp! De er saa faa, disse Islændere, vi endelig har faaet Øje paa, saa saare faa, paastaas det af Folk, som dog kjen-der Island af Selvsyn — kunde det ikke kaldes ret tids-svarende, om vi Danske anstrængte vor Erkjendelsesevne lidt mere og søgte at skælné lidt tydeligere, *hvad* og *hvem* Island og Islænderne er.

Island er et Land, der har skaffet danske Mænd Rig-dom. Det var i Erhvarvsdrift, danske Borgere søgte derop, Fiskerigdommen ved Islands Kyster og Faareholdet paa de udstrakte Græsmarker lovede Vinding. Da Monopoler gras-serede Verden over, fulgte Danmark med Tiden, kjøbenhavnske Kjøbmænd fik Eneret til den islandske Handel. Under disse Forhold forarmedes Islænderne selv; deres Lands Rigdom var ikke deres. Kun til de danske Handelsherrer maatte de af-sætte deres Varer, og de betalte dem derfor akkurat saa Lidt, som de fandt for godt. Saa kom der bedre Tider og Mono-polet hævedes, men dets Virkninger hævedes ikke, Forarmel-sen havde sat sig aarhundredvarige Spor. Under de haarde Kaars Tryk var Folkenes Driftighed forringet, deres gamle Sømandsdygtighed aftaget. I Fiskerbaade af den tarveligste Slags, udygtige til Konkurrence med de fortrinlige Fartøjer, fremmede Nationer efterhaanden fik udrustet til selvstændigt Fiskeri under Island — i aabne Baade, der ikke kunde holde Søen ud over et Døgn, sejlede man ud for at bjærge en Dræt i Land eller for at lade Livet derude som tappre, danske Undersaatte. I saa rigeligt Maal siges Islænderne at have fundet Døden derude paa Havet i de travle Foraarsmaaneder, at end ikke vore slesvigske Valpladse lader til i den Grad at have været livsopslugende, som islandske Fiskeres daglige Arbejdsforhold.

Men Rigdommen, som danske Mænd hentede sig der-oppe, den bar sine Frugter i vort Samfund herhjemme, — ogsaa den har sat sig aarhundredvarige Spor. Den har bragt Lykke og Velvære i Familier, højnet Livsniveauet for op-voxende Slægter, skaffet Fremgang i Kundskab og allehaande Interesser. Virkningen af den tilførte Velstand fordeler sig ud i de tusinde Fibre i Samfundet. Erkjende denne Virkning nøjagtig, kan vi vel ikke, men erkjende, *at* den er der, det